

duximus. Quem nisi vobis transmissum E. D. D. minus sperarem prodire posse integrum & tutum, cum pene omnium illarum observationum, ex quibus aut veritatem colligo, aut errores redarguo, è vobis plurimos & fide dignos appellare possum testes, qui dissectiones meas vidistis, & ocularibus demonstrationibus eorum, quæ hic ad sensum palàm asseuero, assistere candidè & astipulari consueuistis. Et cum contra receptam viam, per tot secula annorum ab innumeris, iisque clarissimis doctissimisque, viris tritam & illustratam; sanguinem iter nouum metiri suum & reuoluere solusiste liber affirmaret; arroganter nimis factum, ne videretur, libellum istum per aliquot abhinc retro annos alioquin perfectum, vel in publicum exire vel transfretare si permisisset, summopere vererbar: Nisi prius vobis proposuissem, & per autopsiam confirmassem, vestris dubiis & obiectionibus respondissem, & Præsidis ornatissimi censuram in fauorem accepissem. Persuasissimum veruntamen habui, quod si coram vobis nostroq; Collegio tot tantisque viris doctissimis nobilitato, propositum sustinere potuerim, ab aliis tum demum minus pertimescendum, & iam illud, quod mihi

à vobis

à vobis, ob amor  
latium, ab omni  
losofhati non m  
phi enim veri, qu  
grant, nunquam  
periunt, aut suo  
à quocunque &  
dent. Nec ta  
quamuis artem a  
meris absolutam  
vt aliorum industri  
cum profiteantur  
rum quæ scim  
mini mam esse,  
ptis quorumcun  
tur Philosophi, &  
priis fidem adhi  
antiquitatis mag  
pertis relinquunt  
rant. Sed sicut c  
facie admittere  
non videre, & I  
scere, stupidos &  
non minus poeta  
quam Scepticoru